

که بود دولت و سعادت از برمش و نونفت و لذت کورمش
اوله حقیقت زنده کانیلکدن بهره بولمش و کمال
بخت و شادمانیلکدن تمتع قلماش و حظ الممش
اولور نفوذ بآله من الحمران و الخذلان . و قال
على نفسه قلبك من ضاع غم، وليس له فيها نصيب ولا سهم
الذات بکامدله و قصرله جائز در نتم بکی بیک بگا
وکی در لر کن مدوده ایله بگا ایله اولان
صوت مراد و مقصود ایله دموع و خروج دموع
مراد قلفور ضاع بمعنی هلك ضاع الشئ یضیع
ضیة و صیاعاً اذا هلك نصيب و سهم برشیدن
حفظه در لر کاته حضرت ناظمک نصیبیدن مرادی
حفظه معین و سهمیدن مرادی مبهم اوله **الاعراب**
على نفسه بیک به متعلقدر و بنفسه ده و عمره ده
ولیس له ده ضمیر لر بالکلیه منه عاید در و لیس ده
و او حالیه در فیها ده ضمیر مدامید عاید در **المعنی**

پس

پس نفسی اوزره کربان اولسون شوپله کسه که
انک عمری ضایح و مقتضی اولدی شول حالک
که انکون اول مدامه ده حظ و نصیب اولدی
وردخی وسیله جمله لذات بلدی و واسطه
حصول جمیع کمالات و وصول ذات و صفات
و صفات فلهدی **التحقیق** آفرینش عالمه مقصود
یعنی ادمدر و خلقت و وجودینی آمدن مراد
وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون ای يعرفون
فحواسیجه معرفت و محبت حقدر جلّت قدرته
و علت که دولت ایدی اکامنوط و سعادت
سرمدی بونلمک حصولنه مربوطدر پس بوجت
معرفتک اکتساب و تحصیلنه و اکتساب تحصیلنه
اعظم اسباب نقدحیات و سرمایه اوقات و ساعات
در چونکم طالب سرمایه حیات و نفوذ اوقاتنی
وظایف طاعات و مراسم عبادت بذل ابلیه